

Зотпуйсь

Ч.П. 11-12 (408-409)

ЛИСТОПАД — ГРУДЕНЬ
NOVEMBER — DECEMBER

1991

ГОТУЙСЬ

Журнал пластового новацтва
Видав: Головна Пластова Булава

Редагує Колегія

пл. сен. Тоня Горохович, пл. сен. Денис Беднарский

Ілюстрації в цьому числі: О. Касьяненко,
В. Ковальчук, О. Кошель, М. Левицький,
І. Стецьків.

На обкладинці: Ікона св. Миколая
Чудотворця

"HOTUYS"

a Ukrainian Monthly Magazine for Children
published by Plast Publishing,
2199 Bloor St., West,
Toronto, Ont., M6S 1N2, Tel.: (416) 769-7855

З друкарні Мирона Баб'юка
1525 Emerson Street
Rochester, N.Y. 14606
Tel.: (716) 458-2133

Адреса Редакції і Адміністрації:

HOTUYS MAGAZINE
2199 Bloor St. West.
Toronto, Ont., M6S 1N2,
Canada Tel.: (416) 769-7855

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА „ГОТУЙСЬ” ВІД СІЧНЯ 1989 р.
25.00 американських доларів.
Ціна одного прим. — \$2.50

„Готуйсь”

Інтернаціональне стандартно-серійне число
(ISSN) 00468061

PLAST UKRAINIAN YOUTH ORGANIZATION
144 Second Ave., New York, NY 10003

ЗМІСТ

Сторінка

1. Н.Н.: Святий Миколай іде
К. Перелісна: Молитва
С. Рачинець: Книжка, Боже слово
2. Н. Ільницька: Святий Миколай — драм.
сценка
3. Л. Храплива: У ніч св. Миколая
4. В. Голобородько: Соловейків теремок,
Пташина сопілка
5. Ліна Костенко: Баба Віхола, Березовий
листочок
С. Рачинець: Зима
Г. Салабай: Різдво
6. Запозичено з журналу „Барвінок” ч. 7/91:
Книжка — пташка
8. З журналу „Веселка”: Прислів'я та приказки
І. Калита: Чарівна сопілка
9. В. Кацавал: Петрусеві клопоти з Мурком
10. Сторінки пластових малят: Коляда, Віршики:
Забавка, Друзі
11. Фото з літніх таборів на оселі „Верховина”,
Англія, Лекція народознавства — Коломия
12. Наше листування
13. Крутиголівки для мудрої дитинки
14. Фото з шкільного життя в Коломиї
15. Наше листування (продовження)
Галерія „Готуйсь”, Майстеркування

ПРИСЛІВ'Я ТА ПРИКАЗКИ:

Пташка красна своїм пір'ям, а людина
знанням.

Мудрим ніхто не вродився, а навчився.

Вчитися — однаково, що гребти проти
течі: тільки перестав — і тебе понесло
назад.

Цьогорічне

наше гасло:

Захисти рідне слово,
до серця притули,
життям своїм переповни!
Іван Драч

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ ІДЕ

Тиха нічка, світять зорі,
Сніг біленький мерехтить,
За селом, ген там під лісом,
Десь дзвіночок гомонить.

Чи господар то спізнився,
Поспішає до села?
Ні, то лісом ледве чуто
Каравана йде свята.

Попереду ангелятко,
Дзвонить жваво у дзвінок,
Далі йде дідусь поважний
Тягне сані за шнурок.

На санках тих янголятко
Дивних скарбів береже,
За санками третій ангел
На лещатах жваво йде.

З гаю вибігли зайчата,
Поставали на лапках,
Миколай везе дарунки
Чемним дітям на санках.

К. Перелісна
МОЛИТВА

Пошли нам, Боже,
Маленьким дітям,
Щастя, здоров'я
На довгі літа!

Щоб виростили
Розумні й сильні,
Душею чисті
І серцем вільні.

Щоб нам світила
Зіронець доли,
Щоб ми не знали
лиха ніколи.

Сергій Рачинець

БОЖЕ СЛОВО

Знову день, росою вмитий,
Котить гомін за діброву. . .
Хто навчить мене любити
Все довкола? — Боже Слово.

Хто навчить мене трудитись,
Розуміти рідну мову,
Щиро Господу молитись?
Ну, звичайно, Боже Слово.

Хто в журбі мене розважить,
Подарує радість знову,
Шлях до вічності покаже?
Тільки Слово, Боже Слово.

КНИЖКА

Не цукерки, не горішки —
У Тетянки гарна книжка.
Не для того, щоб дивитись, —

Щоб читати і учитись
В світі вибрати дорогу
Ту єдину, що до Бога.

Сергій Рачинець

збірка п.н. „Любіть Ісуса”

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

Дійові особи:
МАМА, БОРИС,
АДРІЯНА
і ЗІРКА

Борис: Мамо, чи це вже сьогодні прийде святий Миколай?

Мама: Так, сьогодні, але ж, діти, лягайте вже спати!

Зірка: А чи ми були чемні й добрі? Чи принесе нам святий Миколай дарунки?

Мама: Якщо любите ви святого Миколая і пам'ятаєте які ви були чемні й добрі, то думаю, що так.

Адріана: Мамо, а ти теж любиш святого Миколая?

Мама: Люблю, дуже люблю. Так, я люблю Святого і молюсь до нього.

Зірка: Щоб дарунки приніс?

Мама: Дарунки, діти, є різні — не тільки ті, що їх находите ви під подушкою. Я прошу Святого не про такі дарунки, що під подушкою. Дарунки що їх я в молитві прошу, це інші, дуже дорогі.

Діти (разом): Які, мамо?

Мама: Наприклад, щоб святий Миколай вимолив у Бога для вас здоров'я.

Борис: І святий Миколай випросить у Бога здоров'я?

Мама: О, певно! Він дуже любить дітей і завжди їм допомагає.

Адріана: Мамо, а ти бачила колись святого Миколая, але справжнього?

Мама: Ні, я не бачила!

Борис: Я дуже хотів би знати, як виглядає правдивий святий Миколай.

Мама: Та ви ж знаєте, як він виглядає.

Пам'ятаєте цей образ, що висить у бабусиній кімнаті.

Адріана: Це правда! Бабуся не раз каже: — Іжте діти гарно, бо святий Миколай глядить із образу на вас.

Зірка: Але знаєш, мамо, я не знаю, котрий Миколай правдивіший: той, що в бабусі на образі, чи той, що ходить по вулиці і сміється в телевізорі?

Мама: О діти, вірте мені, що святий Миколай зовсім не був подібний до того смішного дядька в червоних шараварах, що сміється без перерви та клепає себе по животі. Святий Миколай, коли жив давно на землі був визначним єпископом, його тому на образах малюють в архиєрейських ризах, з мітрою на голові та з жезлом в руках. Він був дуже добрий, помагав бідним людям, усе своє добро роздав потребуючим. І тому після смерті Свята Церква проголосила його святим, а день його іменин є святом усіх християн.

Борис: Мамо, а ти знаєш про вчинки святого Миколая? Розкажи нам таку казку.

Мама: Казку. . . кажете. . . Хай буде по вашому. . .

Діти: Так, так, просимо!

Мама: Я розкажу вам одну казку про святого Миколая. Це найкраща із казок, що їх мені розказував наш дідуньо, ваш прадід. Я дуже люблю її, бо це справді не казка, а правдива пригода.

Було це давно-давно, коли ще не було навіть бабусі, ні дідуня. Жив тоді ваш прадідуньо, батько вашої бабусі. Був молодий, жив в Україні. Він дуже любив Україну і бажав, щоб в ній усім українцям було добре. Зате московський цар казав вивезти дідуня з його рідного села далеко-далеко у Сибір.

Борис: То далеко і дуже зимно на Сибіру, зима там дуже довга й великі морози. Жив там дідуньо весь час? Чи він повернувся таки додому?

Мама: Було це саме в день святого Миколая. Прадідуньо вибрався до лісу. Був великий мороз, але в лісі була земля, дерева, кущі все було вкрито білим снігом. Сніг скрипів під ногами і блищав як небесні зорі. Прадідуньо йшов та йшов — йому здавалося, що він йде по лісу в Україні, що він побачить своє рідне село, а в ньому батьківську хату. Задуманий не звертав уваги на стежку, опинився серед снігу, де не було жодних слідів. Шукаючи дороги, побачив стежку, на ній сліди, але вони губились, зливаючись з гладким, іскристим снігом.

Як довго він блукав на тому самому місці, він не знав. Відчув втому і страх. Ноги ставали що раз важчі, серце билося що раз сильніше. Думав присісти під деревом, але боявся, бо міг заснути й замерзнути. Зачав молитися: „Святий Отче Чудотворче, святий Миколаю рятуй мене. . .” Присів під деревом, може й задрімав, але справді побачив перед собою святого Миколая. Був у архиєрейських ризах, з мітрою на голові. Святий ознався: „Устань і йди направо!”

Схопився прадідусь здивований і переляканий, ходив вправо і вліво, але не побачив нічого. З'ява зникла. Прадідусь перехрестився і побіг в те місце, куди показав йому Чудотворець Миколай. Це був край лісу. Там побачив

дорогу, а на ній людей зі смолоскипами, що вийшли шукати його.

Борис: Мамо, а що далі?

Мама: На цьому ця правдива казка кінчається.

Зірка: О, мамо! То наш прадідусь бачив правдивого святого Миколая.

Мама: Чи бачив він його справді, чи це був тільки сон, цього не знав прадідусь, ні ми не знаємо. Але це святий Миколай врятував життя прадідусеві. Тому прадідусь все життя молився до святого Миколая і нас навчив молитися. Бо святий Миколай — помагає усім в потребах. Він справді великий помічник, святець! . .

**Подала за Ніною Ільницькою
скорочено сестричка Уля**

У НІЧ СВ. МИКОЛАЯ

Ніч. Поснули чемно діти.
В небі зорі, повно див:
Завтра — ранок, щоб радіти
— Миколай у нас гостив!

Миколай, що добрим дітям
Не жаліє всіх дарів:
Тим, хто чи в зимі, чи в літі
Пильний, чемний бути вмів.

Тим, що подарункам раді,
Не сховають їх усіх,

Що поділяться в громаді,
Щоб були всім радість, сміх!

Тим, що не дарів для себе
Ждали в Доброго Отця,
А про бідних, що в потребі,
Турбувались їх серця.

У снігах блищать діброви. . .
Ніч спокійна вкрила край. . .
Дар великої любови
Принесе нам Миколай.

Василь
Голобородько

ПТАШИНА СОПІЛКА

Синку, пильнуй навесні
не пропусти синичку з торбинкою:
покладеш туди насінинку трави —
хай летить собі
і посіє десь,
де город синички,
річка синички,
школа синички,
діти синички,
які починають навесні
читати зелений буквар.

Василь Голобородько

СОЛОВЕЙКІВ ТЕРЕМОК

„Соловейку, соловейку,
де твій теремок”
„У темних лісах,
на високих деревах.
Тут я живу, тут:
на червоній калині,
на долині з гілочок,
тут мій теремок,
тут я коло віконця плачу,
сльозами прикликаю дощ променів —
день”

Поет Василь Голобородько прибув до Торонта в Канаду, щоб познайомити любителів його чудової поезії не тільки українців, але й людей інших національностей, які люблять поезії. А ці вірші: великої краси.

Написав він книжечку з віршиками і для дітей п.н. „Соловейків теремок” залишив її нам, щоб і Ви, Діти, пізнали й полюбили їх.

БАБА ВІХОЛА

Баба Віхола, сива Віхола
на метільній мітлі приїхала.
В двері стукала, селом вешталась:
— Люди добрії, дайте решето!
Ой просію ж я біле борошно,
бо в полях іще дуже порожно.
Сині пальчики — мерзне житечко
Нема решета, дайте ситечко!
Полям їхала, в землю дихала
баба Віхола. . .

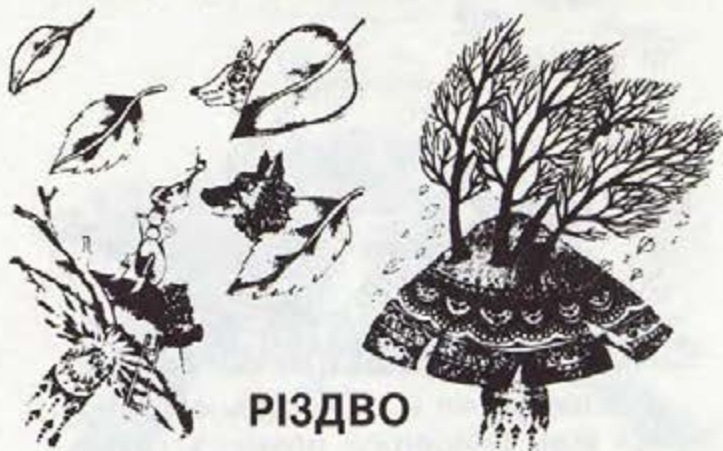
Ліна Костенко

БЕРЕЗОВИЙ ЛИСТОЧОК

Іще не сніг і навіть ще не іній,
ще чути в полі голос череди.
Здригнувся заєць — ліс такий осінній,
куди не ступиш, все щось шарудить!

Чи, може, це спинається грибочок?
Чи може, це скрадається хижак?
То пролетить березовий листочок,
то пробіжить невидимий їжак. . .

Ліна Костенко

РІЗДВО

Різдво — це чудове українське свято. Під час цього свята ми вітаємо один одного привітом „Христос Родився”. Свято це починається Святою Вечерею. За стіл засідає ціла родина. На стіл подається 12 страв, які є дуже смачні. Стіл застелений настільником, а під ним є сіно, на знак того, що Син Божий народився в яслах на сні.

Всі свята проходять в Україні дуже весело. Люди збираються разом, колядують колядки, ходять за колядою від хати до хати. Інші перебираються за персонажі з вертепу і також відвідують родини. На вулицях чути радість і сміх.

Тут в Америці немає такої радості і люди не радуються так, як на рідній землі, Різдом Христовим.

Галя Салабай,
Рій „Незабудьки”
8-ме Гніздо „Лісові квіти”
Нью-Йорк, ЗСА.

ЗИМА

Вже зима на поріг,
Все снігами горить,
Знову котиться сміх
На санчатах з гори.

Хто там в хаті сидить?
Нумо швидше виходь. . .
Бо дозвілля в цю мить
Нам дарує Господь.

Сергій Рачинець

Сергій Рачинець живе у Луцьку на Волині. Надіслав до Працівників Літератури для Дітей і Молоді (ПЛДМ) збірку своїх віршів. Будемо їх містити в „Готуйсь” разом з іншими поезіями, авторами яких є діти. Знайомтеся з ними та поруч з тим з Україною.

ПТАШИНІ ПАМ'ЯТНИКИ

Так, так, нехай вас не дивує таке словосполучення, бо не лише поетам, генералам і героям ставлять пам'ятники, а й найзвичайнішим, найбуденнішим для нас птахам.

Ось кілька розповідей про ці пам'ятники.

ГУСИ

Колись дуже й дуже давно, ще до нашої ери, войовничі племена галлів напали на Рим. Вони оточили Капітолій — фортецю на найвищому погорбі. Гальські нападники вирішили вночі здертися по стрімких схилах пагорба й перебити жителів Рима, котрі сховались у Капітолії...

Оборонці, вкрай виснажені, спали. Навіть сторожові собаки поснули. І бути жителям Риму побитими, коли б не... гуси!

Тільки но вороги з'явилися на стінах фортеці, як раптом гуси загеготали, та так голосно, що оборонці за мить були на ногах. Вони відважно кинулись на підступних галлів і розбили їхнє військо!

От і кажуть з тих пір: „Гуси врятували Рим!

За це вдячні римляни проголосили гусей священними птахами.

А чи відомо вам, хто з птахів найрозумніший?

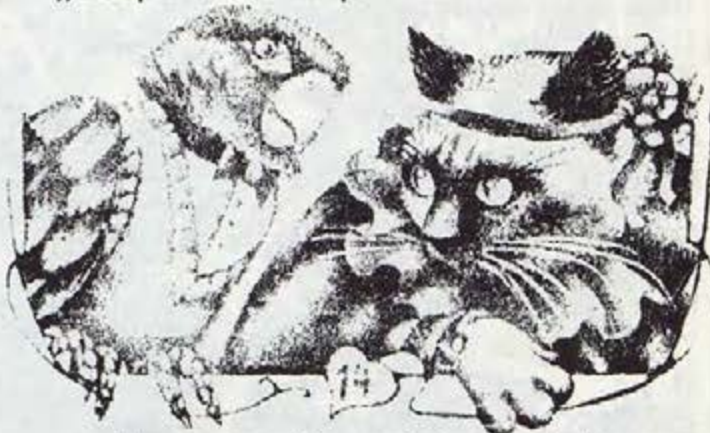

НЕЗВИЧАЙНЕ ПРО ПАПУГ

Американський орнітолог, тобто вчений, що вивчає птахів, не так давно відкрив у себе незвичайну школу. У цій школі він навчає — кого б ви думали? — папуг! І навчає він їх бути проводирями сліпих людей.

Як довели його досліди, папуги в цьому краці за собак.

По-перше, вони сидючи на плечі сліпого, можуть голосом подавати команди: „Стой!”, „Поверни ліворуч!”, „Обережно!” тощо.

Ділимося з Вами цікавими інформаціями про птахів, що їх подає журнал України під назвою „Книжка — Пташка”. Здавалося б, що учні знають багато про пташок. Та ж самих горобців чи голубів навколо — „хоч греблю гати!”

А от журнал „Барвінок” подає ось такі цікаві інформації про „Хто з птахів має який вік? Звичайно кажуть, що ворон живе 300 років. А справді його вік років тільки 30. Дикі качки живуть — 25, чайки — 20, шпаки — 12, граки — 8. . .

А в 1887 році в Англії підстрелено було леведя, його вилікували й він жив 150 років. . .

Вчені довели, що в неволі птахи живуть довше, ані ж на волі. Ворон дожити може до 70 років, а дрібні птахи доживають до 25 літ. Це тому, що в неволі птахам не треба далеко літати, шукаючи їжі, ховатися від ворогів, шукати притулку від морозу. . .

ГОРОБЦІ

Колись дуже давно в Америці, куди переселялися люди з різних країн, горобці не мешкали, хоча в Європі їх можна було зустріти в усіх-усіх країнах. І засумували американці за цими веселими, непосидючими й невибагливими пташками. Взяли вони і в 1850 році привезли з Європи до Америки горобчиків. Ті напрочуд швидко освоїлися на новому континенті — і невдовзі їхнє веселе цвірінчання можна було почути по всіх кутках Америки! . .

Якось на американський стейт Мас-сачусетс напало стільки гусені, що навіть учені не могли назвати бодай приблизну кількість. . . Гусінь жерла геть усе на своєму шляху. Людям почав

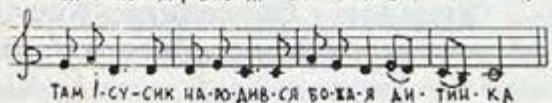
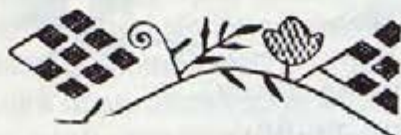

загрожувати голодомор, бо впоратися з навалюю брудних ненажар не могли.

І тут людям на допомогу прийшли славні горобчики!

Вони, ці щебетуни та очайдухи, досить швидко начисто укоськали навалу нанажерів.

Саме за цей геройський вчинок вдячні мешканці міста Бостон і поставили в головному парку міста пам'ятник звичайнісінькому горобцю! . .

ЩЕДРІВКА

Павочка ходить, пір'ячко губить.

ПРИСПІВ: Святий вечір добрим людям!

За нею ходить красна дівонька,

Пір'я збирає, в рукав ховає.

З рукава бере, на лавку кладе,

З лавоньки бере, віночки плете.

А зліпивши вінок — понесла в танок.

ПРИСЛІВ'Я ТА ПРИКАЗКИ

Хто більше читає,
Той більше знає.

Не всяк, хто читає,
В читанні силу знає.

Око бачить далеко,
а розум ще далі.

Де розумом не дійду,
То в книжці знайду.

Для молодшого шкільного віку.

Художник Олександр Кошель

Збірка „Веселки” 1989

Київ

ЧАРІВНА СОПІЛКА

Було це давно, та й не дуже давно, коли наш сивий Дніпро був чистий і повноводний, а в ліс можна було ходити і не боятися радіації. Жив в одному мальовничому селі поблизу Дніпра хлопчик. Звали його Іванко. З ранньої весни і до самої Покрови пас він вівці. На день народження подарувала йому мати з калини сопілку. Від ранку і до заходу сонця грав на ній Іванко. І линула зі сопілки найчистіша, найніжніша пісня. І ліс і луг і вода в Дніпрі і птахи, все раділо й співало. Одного весняного недільного ранку погнав Іванко отару на луг. Звідки не візьмись, появилася з півночі чорна хмара. Закрила вона своєю чорнотою небо і сонце. Попадали на траву вівці і Іванко знепритомнів. Впала в чорний полин сопілочка і все затихло, замовкло. Сумно і невесело стало, велике горе прийшло на рідну землю. Чорні птахи почали кружляти над землею і від цього стало страшно. Та ось прилетіла змучена, з обпаленими крилами, зозуль-

ка. Сіла вона біля Іванкової голови і стала жалібно кувати. Прокинувся Іванко, розплющив очі, глянув навкруги, взяв сопілку і заграв. І полинула над краєм чарівна пісня. Все почало оживати і чорна хмара від цього співу зменшувалася-зменшувалася, і зовсім зникла.

А Іванко йшов босими ногами по обпаленій землі і грав на сопілці. Там, де він проходив, оживала трава і квіти. Вже й сил не було, а він все грав і грав. Засміялося лагідно сонечко, повіяв теплий вітерець і пташки почали радісно співати. І сказав Іванко, що буде грати на своїй чарівній сопілці доти, доки все чорне не зійде з його рідної землі.

Щоранку я прокидаюся від співу Іванкової сопілки. І кричу: „Грай, Іванку, грай! Хай сонце світить і небо буде в зорях, добром і щастям наповниться життя.”

Із збірника „ГРАЙ, СОПІЛКО, ГРАЙ”

Літературної Студії Середньої Школи в ГНІДИНІ, Бориспільського району, Київської Области, під проводом НІНІ БІЛОКРИНИЦЬКОЇ Директор Школи: Валентина СТРИЛЬКО

ПЕТРУСЕВІ КЛОПОТИ З МУРКОМ

Малий котик Мурко не давав ніяк Петрусеві написати завдання. Петрусь сидів за столом, схилився над зошитом і писав: „Опишу зиму”.

А Мурцьо тихенько виліз хлопчикові на плече і чистим басом став мурликати над самим ухом. Петрусь, розуміється, не міг того стерпіти, узяв Мурка за лапу і поставив на стіл. Та ба! Мурко не посидить спокійно. Дивиться, як його любий Петрик водить пером по папері, задумав собі, що те перо треба зловити. Аж очка йому засвітилися, аж повеселів котик, усміхався до своєї думки. Відразу ухопив за перо, а при тому розлив чорнило.

— Що робиш, поганий коте? Схаменися! . . . — розсердився Петрик. Та вже було запізно. Велика пляма попливла по

зшиткові й столі.

Що тут діяти? — зажурився хлопчик. — Що то буде, як мама прийде? — турбувався.

І почав стирати чорнило якоюсь ганчіркою. А Мурцьо дивиться і нічого не розуміє, дивується — чому то Петрусь такий понурий став.

Прийшла мати й стала докоряти Петрусеві, а Мурка замкнула в клітці. Петруся післала до книгарні купити новий зошит. Написав він своє завдання й нагадав Мурка. Відчинив клітку й обидва почали бавитися, мов би нічого не сталося. Добрі товариші так швидко забувають провини, а ще коли хто провинився не зі злої волі. . .

Володимир Кацавал

Сторінки пластових малят

КОЛЯДКА

Ой у Вифлеємі — сталася новина
Породила Мати Божа та й Божого Сина.
В пелені сповила — в сіні положила
Люлі, люлі, мій синочку, ти дитино
мила.

Ой Ісусе любий — на пахучім сіні
Дай нам щастя, кращу долю нашій країні.
Щоб ми були добрі — щоб ми були
щасні,
І розумні, і здорові, мов ті квіти ясні.

Ой Ісусе любий — кращий, як ті квіти,
Пригорни до себе нині українські діти.

*(Подано за листівкою художника
Слабецької Н. м. Рівне, Волинь)*

ДРУЗИ

Ішов Ясько зеленим лугом,
Гукнув Ясько до свого друга:
— Давай, Тимко, через струмок
Збудуємо собі місток. —
Принесли дощок, почали.
А дошки — плюсь, та й попливли. . .
— Це винен ти!
— Ні, винен ти!
— Не хочу я до тебе йти! —
Та скоро знов сюди прийшли.
Принесли дощок. Почали. . .
З'єднала кладка бережки
І помирились хлопчачи.

ЗАБАВКА

Забавлялися зайченята,
Виглядаючи маму й тата.
Ось так —
Лапку до лапки.
Ось так —
Шапку до шапки.
Ось так —
Вусом потрусим.
Так, так!
Братку сіренький,
Чи не видно татка і неньки?

Ватра на таборі „Верховина” 1991 р., Великобританія.

В таборі „Верховина” — піднесення прапора, 1991 р., Великобританія.

Лекція народознавства — Коломия. Учителька Марія Томенко

НАШЕ листування

Я Даня, пишу в Батурині. Тут є Баба Яга і вона взяла Золоте зерно. Я маю шість років. Тут також була прогулянка і теренова гра. Па!!

Даня

Я називаюся Таня і є тут в таборі. Тут є Баба Яга і вона взяла наше Золоте зерно. А ми маємо його знайти. Ми тут купаємося, часто плаваємо бо дуже гаряче.

Таня

Від Редакції:

Це пише другий лист Андрей Якубів; 26 липня 1991 р. Подає цим разом опис дороги до Батурина з Торонта. А крім того пише таке:

„Я тепер на таборі, а 28 липня поїдемо додому. Тут є багато природи — ліси, є велике озеро і джерело недалеко. Якщо Ти живеш у Торонті, щоб прийхати сюди їдь шляхом 401 аж до Монтреалю.” А далі є: у 3-ох пунктах описує докладно всі подробиці. При кінці ще подає „Тут є дуже гарно”. Па! Па!

Андрей Якубів

24 липня 1991, Орлик

Дорогий „Готуйсь”!

Я називаюся Андрей Якубів. Маю 9 літ, тепер я на таборі. Наш табір називається „Слідами предків”, він є на Батурині. Тут є багато природи, є пляжа недалеко від будинка Орлика. Є також джерело біля Орлика. Це є дуже гарний табір. Якщо Ти живеш в Оттаві, подаю Тобі як заїхати до цього табору. Па! Па! Готуйсь.

Андрей Якубів

Редакції було приємно читати розумні розваги Андрея та всіх авторів листів. У них часто мова про Золоте зерно і Бабу Ягу. „Готуйсь” був би дуже вдячний Вам — цьогорічні Таборовики з Батурина, якщо опишете більше про те, що довідалися Ви про те Золоте Зерно від своїх братчиків і сестричок. А може й щось Вам розповіли про них Ваші Мами і Тати. Воно буде цікавим для інших новаків і новачок, коли Ви напишете, а ми в „Готуйсь” надрукуємо. Дуже просимо, озвiться!

Сестричка Уля з „Готуйсь”.

Новачки і пташата (віком передшкілля) в таборі „Верховина”, Великобританія 1991 р.

Крутиголівки для мудрої дитинки

Дорогі Любителі Крутиголівок!

Вам відомо, що тепер в Україні є велика підготовка до голосування за те, що Україна не бажає бути в СРСР, а мати свою незалежну державу. Таке голосування відбудеться 1 грудня цього року.

Пластуни поїхали тепер в Україну, щоб пояснювати про ці потреби нашим людям, які того ще не розуміють, бо їх переконують комуністи, що треба аби далі існував комуністичний лад.

Тому й Вам, діти, треба про це знати й розуміти поведінку наших провідників. На землях Західної України нема сумніву, що голосування буде за самостійність України. Але треба допомогти українцям на сході.

А ось і для Вас, Новачки й Новачки є подібне завдання підготовки до голосування:

1. Напишіть до „Готуйсь” як Ви розумієте цей віршик:

Хто я такий (а), не забуду
У житті ніколи.
Чому пильно всі ходимо
До РІДНОЇ ШКОЛИ?

Чи ходите з ОХОТОЮ,
Чи ПРИМУСУ може?
Чи с'як, чи так а вчитися
Помагай вам Боже!

Ця задача є цікава
Для усіх, доволі.
Ще згадайте як повинні
Поводитись в школі.

2. Вам відомо з навчання в українській школі, що кожна область — колишнє князівство мало свій окремий герб. Подайте назви земель України, до яких належать ці герби.

3. Як це можливе?

Двох батьків і двох синів пішли на концерт Першого Листопада. При вступі два батьки і два сини купили квитки і дістали відзнаку. Але відзнак було тільки три. Як могло бути?

Середня школа у Коломиї — школярі виводять народні танки.

Лекція народознавства — проводить учителька Марія Томенко. Тема лекції „Батькова криниця”, українська школа в Коломиї.

ПЕРША ХВИЛЯ ІМІГРАНТІВ: ТАБІР НОВАЧОК 1991 року

Цього року ми пішли на табір, темою якого була участь у ньому імігрантів, які приїхали з України до Канади. Ми назвали наш табір „Перша хвиля”.

До нас писав доктор Осип Олеськів. Ми довго ходили на прогулянки.

На збірки ми вбирали наші жовті пластові хустки довкола голов. А на останній день ми пошили хвартухи.

Мали ми також базар, на нього приготували квашені огірки, зробили мармоляду з помаранч.

В таборі багато було теренових ігор. Ними ми дуже гарно забавлялися. Майже кожного дня ми ходили купатися в басейні. А одного дня була програма під назвою „Світогляд”. Це телевізійна передача, яку показували пізніше в Торонті. У програмі були пісні, ігри та розмови з провідницею програми.

Спання наше було в куренях, а також наші сходи були в їдальні та куренях.

Ми дуже любили бути в таборі цього року. І чекаємо на таборування в наступному році.

Новачки: **Раїса Кондрацька**
Арі Сілецька

Рій „Дзвіночки”, Торонто

ТАБІР

Табір 1991 року був цікавий. Ми їздили по різних місцях. Мали й гарну сестричку Мелю. Рій наш називався „Коломийські комети”. Декорували ми тому нашу кімнату зірками і планетами. Ми раді були таборувати.

Але наш весь рій захворів був, хворіли ми три дні. Дощ лляв одного дня. Називався наш табір „Перша хвиля іміграції” на пам’ятку 100-ліття поселення українців у Канаді. Ми були відвідали „Піскові пласти” „Сенд Бенкс” і Парк. Табір був дуже гарний. Наступного року ми будемо найстаршим роєм.

Новачки **Таня Котович**, **Таїса Чорній** і **Уляна Курилів** — усі з Торонта

Цього року наш табір називався „Перша хвиля іміграції”. Наш рій називався „Коломийські комети”. Сестричка Меля була нашою таборовою сестричкою.

Було дуже цікаво, коли телевізійна передача „Світогляд” прибула до нас. Кожного дня ми ходили купатися в басейні.

Нам писав листи доктор Осип Олеськів. Цього року були дуже цікаві ланки зайнятть. Нам не дозволяли купувати цукерки чи забавки. Ми ходили до церкви.

Новачки: **Ліда Думин**, **Уляна Федина**,
Раїса Гончарук, усі з Торонта

Дорогий „Готуйсь”!

Тут є Баба Яга. Вона хоче нашого Золотого зерна! Якщо ми не будемо мати цього зерна, не буде табору. Зерно є наше життя! Але Баба Яга вже його знайшла.

Дорогий „Готуйсь”!

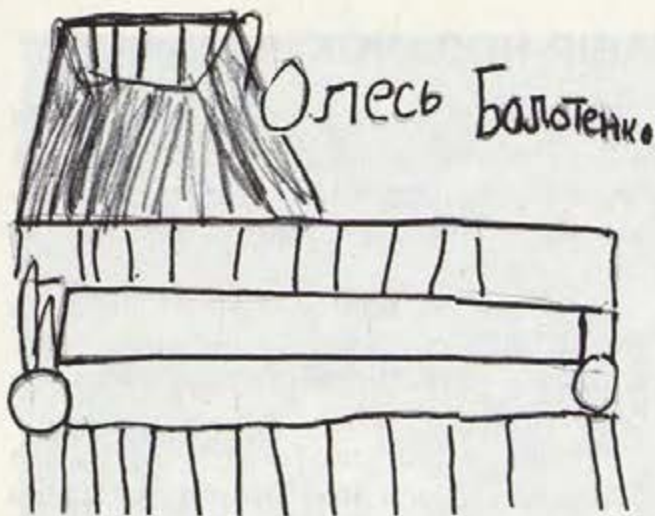
Тут є Баба Яга. Вона хоче нашого золотого зерна! Якщо ми не будемо мати цього зерна, не буде табору! Зерно є наше життя! Але Баба Яга вже його знайшла.

Іван і Василь вже нам написали 4 листи.

Катруся Т.
Табір „Слідами предків”, Батурин 1991

Тут в таборі є будинки Орлик і Мотря, де ми спимо. Є також озеро, ми там купаємося і плаваємо. Є також спортова площа, на ній бавимося, граємося спортові ігри. У лісі є табір юнаків, вони сплять в шатрах. Є також тут маленька церква й шпиталік. Мені 7 років.

Лорейн Фергузон

Готуйсь!

Я Олесь Болотенко. Я маю сім і пів року. Ми будуємо одну фортецю. Вона є дуже і дуже велика й ми зробили два мури.

Олесь Болотенко

Ми виділи Бабу Ягу. Я маю 7 років, за місяць буду мати 8. Іван і Василь написали нам лист. Василь зломив руку. Ми знайшли в таборі Золоте зерно.

Христинка

Добрий день!

Я називаюся Андрій. На таборі ми ходимо на купіль і мандрувати. Ми маємо фортецю і Золоте зерно. Ми його підливаємо цілий день. Воно буде дуже сильно рости. Всі його дуже люблять.

Андрій Каштар

СЛІДАМИ ТРЕДКІВ

Я пластунка новачка Лара Бичак, (Рій Золоті шишки). Пишу з Батурина. Мені 8 років. Тут є Баба Яга, вона написала листа, хоче взяти наше Золоте зерно. Так було написано:

Дорогі малі!

„Чую, що Ви знайшли Золоті зерна. Я вже їх роками шукаю”.

Лара Бичак

Ми маємо Золоте зерно, а Баба Яга хоче його забрати. Ми його помалювали іншими кольорами, щоб вона його не побачила.

Матвій Братчик

Я Михайлик Х. Ми бачили кобра й маємо фортецю.

Готуйсь!

Я тут плаваю, їм і п'ю та слухаю хто є Баба Яга і Морський цар. Люблю Батурина і не хочу їхати додому. Баба Яга страшна і Морський цар також такий.

Михась Візбара

ГАЛЕРІЯ ГОТУЙСЬ

Дорогі любителі казок!..

Ви — Читачі „Готуйсь” знаєте, що всі діти радо слухають чи читають казки. Бо в них є велика фантазія і наука. В боротьбі зі злом перемагає добро та різні інші чесноти. Тому й подаємо тут ілюстрації до казок, а Ви назвіть ці казки і надішліть їх назви. Це буде радість для редакції.

Ціна \$2.50

ЯК ЗРОБИТИ

Потрібно: Листків з дерев, які падають восени довкола. З них можна виліпити метелика, полум'я, дерево, черепаха, птаха, бджілку, яблуко тощо. А це розвиває Вашу фантазію і знання — як можна придумати вигляд того, що ми тут згадали. Попробуйте додати ще й свої помисли.

РАКЕТА

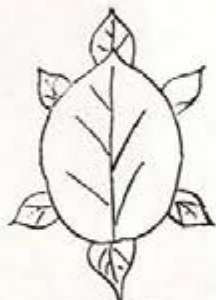
ДЕРЕВО

ДЕРЕВО

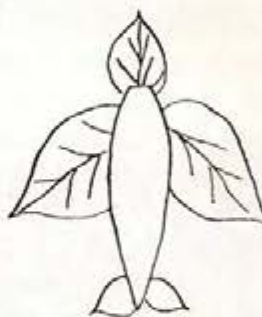
МЕТЕЛИК

ЧЕРЕПАХА

БЖОЛА

ПТАХ

ЯБЛУКО

СЛИВКА

Лекція народознавства — тема її „Батькова криниця” — українська школа в Коломиї, Україна.